

MATIES SOLÉ MASERAS

Artista, restaurador i museòleg

A molts artistes els agrada viure aïllats de la gran ciutat, envoltats de natura i a indrets tranquils. A Farena, terme municipal de Mont-ral, hi té el seu taller el Maties Solé Maseras. Nascut a Montblanc el 1934, aquest artista, restaurador i museòleg ens obre les portes del seu taller per parlar-nos de la seva obra i la seva trajectòria.

L'art ja li ve de família. El seu pare era mestre d'obres de Montblanc i la seva mare provenia d'una nissaga de músics. Els seus inicis van ser a l'Escola Municipal de dibuix de la vila ducal i quan tenia 15 anys va marxar a Barcelona per ingressar a l'Escola Superior de Belles Arts. Allí va coincidir, entre altres, amb l'escultor Josep Maria Subirachs. A la ciutat comtal estudia les disciplines del gravat i la ceràmica. Paral·lelament, també fa algunes assignatures d'arquitectura.

El 1953 rep el primer premi de dibuix de la I Biennal d'Art de Montblanc i un any després se li atorga el premi d'escultura a l'Exposició de Joves Artistes celebrada a Barcelona. El 1956 fa la seva primera exposició individual a Montblanc. El 1958 viatja a París, on torna posteriorment, per impregnar-se dels pintors impressionistes i dels clàssics. Aquell mateix any també visita diverses ciutats alemanyes i centra la seva atenció en la restauració de les catedrals destruïdes pels bombardejos de la segona Guerra Mundial. Maties Solé continua treballant intensament i fent exposicions. El 1978 és nomenat membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

La seva obra és molt extensa i ara fa pocs anys, el 2008, va decidir fer una mostra retrospectiva de les seves creacions. Els gravats, dibuixos, pintures i escultures es van poder veure primer a l'església de Sant Francesc de Montblanc i després al Palau de la Diputació de Tarragona.

Entre les seves passions, a part de l'art, hi ha la restauració de patrimoni



Escultura "La Roca de les Àligues" (2009), a la casa de l'artista a Farena

i la museologia. Així, ha treballat en la restauració dels monestirs de Poblet, Santes Creus, Vallbona de les Monges i Sant Pere de Roda; en les actuacions realitzades a diferents recintes històrics de la ciutat de Tarragona i als monuments del conjunt de Montblanc com ara les esglésies, edificis civils i militars o, especialment, en la recuperació de la muralla medieval.

Els vincles de Maties Solé amb la seva vila natal són extensos sent director durant més de cinquanta anys del Museu Arxiu montblanquí. Igualment, ha col·laborat en la creació d'algunes seccions del Museu Frederic Marès, Mu-

seu Molins de la Vila, Museu del Vidre de Vimbadó i del Centre d'Interpretació d'Art Rupestre. Una altra de les seves passions és l'arqueologia i la difusió i recerca científica sent autor de diversos llibres i nombrosos articles. Per tota aquesta immensa trajectòria, l'any 2008 la Fundació Jaume I de Barcelona el va nomenar Fill Predilecte. Un any després, l'Ajuntament de Montblanc li va lliurar la mateixa distinció.

Tot justa ara, el Maties és amb nosaltres per abordar tots els aspectes d'una vida, la seva, dedicada a les seves passions i centrada en l'art. Per començar, explica'ns com veus als artistes actuals, l'art avui en dia?

Com en altres disciplines, només cal que els artistes d'aquí mirin més a l'estranger perquè s'ha de tenir una bona base d'academicisme. La formació del professorat és bàsica i es necessita més dedicació i més esforç. A altres països tenen la tècnica però aquí tenim l'enginy i la creativitat. Per això han sorgit autèntics genis.

D'on treus la inspiració?

De la natura, de les formes orgàniques i de les hores de treball. De la constància.

En algunes escultures hem observat el reciclatge de materials...

Ho aprofito tot. Quan vaig a Sarrià, al taller del ferrer Josep Maria Freixes, a vegades hi ha pèssols que em donen peces sobrants d'arres per a mi perquè saben que em seran d'utilitat. I ho agraïxo.

Al llarg de la vida has estat polifacètic, com un artista del renaixement. Avui en dia, en canvi, no és habitual exercir aquest ventall d'opcions artístiques. Perquè?

Jo sempre he fet el que he volgut, el que em sortia de dins. És així quan un és realment feliç, dóna el màxim de si mateix i fa la feina ben feta.



Com veus la mercantilització de les obres d'art?

Un, ha d'adquirir una peça per gaudir d'ella, perquè li agrada i no pas com a inversió.

En arquitectura quin seria el teu ideal?

Construir una casa que es pogués moure segons convingui i seguint la llum del sol. No és pas tan complicat. Amb uns rails és factible i alguns ja ho han fet.

Quina és la teva opinió de l'obra de Subirachs a la Sagrada Família?

Penso que l'escultura està integrada plenament en l'arquitectura i que si Antoni Gaudí visqués, de ben segur que li agradaria el resultat.

Quin concepte en tens de la restauració?

S'ha de diferenciar la part original de la restaurada però amb cura. Hem de tenir present que en l'actualitat no disposem dels mateixos materials que abans, com per exemple la calç viva

per a fer l'argamassa, i que també és útil reutilitzar les pedres que es troben al monument a intervenir.

Aquí voldria recordar la figura d'Alexandre Ferrant Vázquez, arquitecte i conservador de monuments del Servei de Defensa del Patrimoni de Catalunya i Llevant, a qui vaig conèixer arran de la restauració de les muralles medievals de Poblet —als anys cinquanta— i amb qui després hi vaig mantenir una intensa relació professional. Gràcies a ell, als anys seixanta se'm va nomenar delegat de Patrimoni a Montblanc.

Quin paper han de tenir els museus en la societat?

Sobretot de difusió i en especial a les escoles. Els museus han d'interpretar el passat i mostrar l'art però malauradament alguns són només simples magatzems i la funcionarització dels tècnics no és bona. Potser s'haurien de convertir en fundacions, convocant premis o beques, fins i tot oferint la possibilitat d'exposar als més joves a més de publicar catàlegs i estudis.

Després de tants anys de treball,

quines inquietuds tens actualment?

Darrerament m'he dedicat més a l'escultura, combino la pedra amb el metall i altres materials. Per això compto amb l'ajuda del ferrer de Sarral.

Encara em demanen projectes i passo més temps amb els meus tres nés aquí a Farena on fem cabanes de pedra i juguem al bosc. Últimament he treballat en les ampliacions de les Cooperatives Agrícoles de Sarral i de Pira.

Quina faceta, que no hagi desenvolupat, t'hagués agradat dur a terme?

La música perquè que m'agrada i tinc molts parents, per la branca Maseras, que han estat reconeguts músics.

Dels teus tres fills, fruit del matrimoni el 1967 amb la Josepa Pons Pons —farmacèutica de Tarragona— algun ha continuat la vena artística de la família?

Sí, el Ferran que és joier a Tarragona ciutat.

JOSEP M. GRAU I PUJOL

EXPOSICIONS DEL COAATT

GENER-MARÇ 2015

Inauguració: Dijous, 29 de gener · 19 h

Modelats en paper de MANOLO RIPOLLÉS

MANOLO RIPOLLÉS: LA JOIA DE CREAR

Manolo és amorós amb les formes i auster amb els colors. Harmonitza cadascuna de les accions que du a terme creant peces singulars. Fuig de la tendència i de qualsevol isme, però les seves obres tenen la pàtina, l'empremta de milers d'anys d'art i a l'hora són contemporànies.

Desembolica històries i les conta de nou teixint-les amb la matèria més exòtica i humil que hom pugui trobar, i això fa que l'objecte esdevingui extraordinari.

Cadascuna de les seves propostes tenen la certesa del seu discurs, la certesa de la seva intenció. La seva veritat. Res a amagar.

Apassionat dels relats, de l'art, de la vida... Manolo es Mediterrani i Delta, terra rogenca i pedres rodones, fang i canyes, sorra i salabror, ferralla endreçada, blau i blavet, el record i la poesia.

I la felicitat de crear cada dia l'obra a la seva mida.

PILAR LANAU



Organitzen:



taller d'art
cinta & almau



Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics
i Enginyers d'Edificació de Tarragona